

Pozvání ke sborovým akcím v první polovině roku

Výroční sborové shromáždění se letos koná v neděli 17. března. Obsáhle k němu zveme na vloženém listu, kde představujeme návrh staršovstva i téma k diskusi.

Koncem března oslavíme velikonoční svátky. Na Zelený čtvrtek 28. března se konají tradiční nešporní bohoslužby se čtením pašijového příběhu (od 18:00 ve farním sálu). Na Velký pátek 29. března se sejdeme k bohoslužbám s vysluhováním večere Páně od 10:00 ve sborovém sále na faře. Velikonoční neděle letos připadá na 31. března – vzkříšení Páně oslavíme bohoslužbami v kostele od 10:00. Bude při nich vysluhována svatá večere Páně, stejně jako každou další neděli velikonoční doby.

I následující sborový program by měl být nesmírně bohatý. V neděli 21. dubna nás čeká další sborové shromáždění - tentokrát volební. Staršovstvo sboru si váží rozhodnutí bratra faráře Jiřího Palána zůstat v Huslenkách a pokračovat v kazatelské práci i v dalším sedmiletém období a nominuje ho jako kandidáta farní volby.

V květnu se můžeme těšit na konfirmační slavnost o svatodušní neděli (19.5). A znovu po dvou letech se budeme fotit před kostelem na velkou sborovou fotografii ☺.

2. června se koná Seniorátní evangelická neděle - a tentokrát přímo u nás v Huslenkách. Jistě bohatým program na ní naváže Noc kostelů v pátek 7. června. Poslední červnový - a zároveň první prázdninový - víkend bude tradičně vyhrazen Víkendovce. Některou z červnových nedělí bychom rádi společně vyrazili na sborový výlet do Zádveřic a do ZOO v Lešné. A na svátek Mistra Jana Husa opět chceme slavit bohoslužby v původním tolerančním kostele z Huslenek ve Valašském muzeu v Rožnově.

O všech chystaných akcích se Vás chystáme informovat v dalším – velikonočním - sborovém listu, který vychází v neděli 7. dubna.

Kontakty:

Farní sbor Českobratrské církve evangelické, Huslenky 439, PSČ 756 02

Telefon: 571 445 072, huslenky@evangnet.cz, IČO: 49563165

Farář: Jiří Palán (731 628 027), kurátor: Jiří Sívek (733 203 487)

Číslo účtu: 129663139-0300, web: cce.huslenky.cz

Postní

S B O R O V Ý D O P I S

Českobratrské církve evangelické v Huslenkách

2024

„Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.“ (Matouš 4,4)

Milé sestry, milí bratři, milí přátelé, vážení čtenáři tohoto sborového listu,

vstoupili jsme v církevním kalendáři do postní doby. Také Boží lid starozákonních dob držel časté půsty. Izraelci se postili, vzdávali se svých obvyklých zálib, nejedli, nepili, nosili staré a kousavé šaty ... Jako výraz své pokory před Bohem a také aby „zesílili“ účinnost svých modliteb.

Hospodin Bůh jim však ústy proroků vzkázal: „*Což to je půst, který si přeji? Den, kdy se člověk pokořuje, kdy hlavu sklání jako rákos, žínici obléká a popelem si podestýlá? Dá se toto nazvat postem, dnem, v němž má Hospodin zalíbení? Zdalipak půst, který já si přeji, není toto: Rozevřít okovy svévole, rozvázat jha, dát ujařmeným volnost, každé jho rozbít? Cožpak nemáš lámat svůj chléb hladovému, přijímat do domu utištěné, ty, kdo jsou bez přístřeší? Vidíš-li nahého, obléknout ho, nebýt netečný k vlastní krvi?“ (Izajáš 58,5– 7)*

Pravý půst, takový, jaký se líbí Bohu, neznamená, že si člověk dokazuje něco sobě. Ale začíná u ohledu na druhé. To samozřejmě může znamenat i to, že se něčeho vzdám, pokud vidím, že moje záliby, zvyky, zlozvyky a závislosti škodí mně nebo lidem v mém okolí, zejména mým nejbližším... Při pravém postění se ovšem zároveň můžeme vzdát něčeho ze svého přebytku - ve prospěch druhých. Postní doba k tomu nabízí ideální příležitost. Je přece tolik potřebných, v našem okolí i ve světě, kteří stále potřebují naši pomoc. A tolik pomáhajících organizací, které je možné podpořit. I my v našem sboru se letos opět rádi připojíme k Postní sbírce Diakonie.

Ježíš ovšem hovoří ještě o jiném půstu. O takovém, který není vázaný dobou v kalendáři, ani si jej člověk sám nevybírám... Farizeové kritizovali Ježíše a jeho učedníky, že „se nepostí“. On jim na to však odpověděl: „*Mohou hosté na svatbě truchlit, dokud je ženich s nimi? Přijdou však dny, kdy od nich bude ženich vzat; potom se budou postit.“ (Mt 9,15)*

Ježíš svým slovem již směřuje k cíli své pozemské pouti: k Velkému pátku a Golgotě. Ke dni, kdy bude zatčen, odsouzen, mučen a popraven na kříži. Tehdy jeho učedníkům začnou opravdové dny truchlení a půstu.

Zároveň ta slova ovšem smíme chápat i tak, že v lidském životě přichází chvíle, kdy na člověka dolehne nějaký „půst“, ať sami chceme nebo nechceme. Rodiče malých dětí se vzdávají svých zálib, peněz, času a sociálních kontaktů, aby se mohli svým dětem věnovat. Děti stárnoucích rodičů činí to samé, aby mohli o své nejbližší pečovat. Ve stáří nebo nemoci je člověk nucen si odepřít mnohé z toho, co předtím dělal běžně. Na všechny tyto věci se předem nepřipravíme žádným pokusným postěním. Lze je však přijmout, ve chvílích, kdy sami přicházejí.

To však neznamená, že život má být jenom trudnou poutí z jednoho půstu k druhému. Jsou chvíle, kdy je ženich ještě s námi. Každá neděle, bohoslužby ve společenství sboru, čas, kdy jsme spolu a s Kristem u jeho stolu. A pak je tu kříž, jemuž se nevyhneme, tak, jako se mu nevyhnul ani Pán Ježíš. Ovšem ten kříž sám není vrcholem velikonočního vyprávění. Ale až Třetí den. Jitro velikonoční neděle, v němž Kristus vstal z mrtvých. A otevřel nám všem cestu ke konci všech půstů a k radosti na věky.

Přejeme všem požeňnaný postní čas a dostatek naděje ze slyšení radostné zvěsti velikonočního evangelia!

Modlitba postního času:

*„Bude mě volat a já mu odpovím,
v dobách soužení budu s ním,
vysvobodím jej a oslavím“
(Žalm 91, 15)*

Pane, věčný a všemohoucí Bože,
život, který jsi nám dal, je někdy dost těžký.
V dobrých časech si myslíme:
Tak jsme to konečně všechno zvládli!
V časech špatných hned pochybujeme o tom,
že se o nás staráš.
Pane, osvobod' nás od pýchy,
že tě vlastně nepotřebujeme,
ale osvobod' nás i od nedůvěry,
která nevidí, že nás provázíš
a že nám pomáháš.
Dej nám pro život své dobré slovo,
odvahu a důvěru.
Skrze našeho Pána Ježíše Krista,
tvého Syna,
který s tebou a Duchem svatým
žije a kraluje od věčnosti do věčnosti.
Amen

(Manfred Josutis, z knihy modliteb Ty jsi se mnou)

Pozvání na Výroční sborové shromáždění

Výroční sborové shromáždění se letos uskuteční v neděli 17. března. Všechny členy sboru k němu srdečně zveme! Kromě věcí běžné agendy, jako je schválení rozpočtu na tento rok, předkládá staršovstvo výročnímu shromáždění jeden návrh a jedno téma k diskusi.

Zvýšení saláru na 500 Kč měsíčně

Staršovstvo navrhuje navýšit salár na 500 Kč měsíčně (tj. 6000 Kč ročně). Ale proč vlastně chceme opět navyšovat salár? Sbor již několikátým rokem po sobě přece hospodaří s přebytkem (hospodářský výsledek za loňský rok je + **65 422 Kč** a celkový hospodářská situace prozatím stabilní).

Vede nás k tomu rozumná (nejen finanční) rozvaha. Salár je v podmínkách samofinancované církve hlavním zdrojem sborových příjmů - loni se vybralo na saláru **534 350 Kč** a salár se podílel na pokrytí 56% celkových nákladů sboru v loňském roce (dalšími významnými příjmy byly i dary, nedělní sbírky a obecní dotace - viz rozpočet na druhé straně tohoto listu).

Náklady na samostatný sbor ovšem budou růst i nadále. Dopady růstu cen energií se nám daří mírnit menší spotřebou a větším využíváním dřeva při topení. Co ale poroste jistě je Personální fond. V tomto roce do něj zaplatíme **317 645 Kč**, každý další rok má růst cca o 60 000 Kč ročně (liší se sbor od sboru, těm větším roste rychleji).

Z Personálního fondu (PF) se ovšem hradí farářské platy. Každý sbor, který si přeje faráře na plný úvazek, musí hradit PF v plné výši. Jsou některé sbory, jež nabízí farářům úvazek pouze poloviční, nebo nechávají faru zcela neobsazenou. To je ovšem zpravidla jenom předstupeň k jejich zániku nebo sloučení s jiným sborem. Touto cestou jít nechceme. Přejeme si zachovat samostatný evangelický sbor v Huslenkách, s kazatelem na plný úvazek, tak aby nedocházelo k utlumení sborového života. Potom ovšem nezbyvá, než řádně hradit PF a přizpůsobit tomu celou hospodářskou rozvahu.

Rozumíme ovšem tomu, že pro mnohé může být navržená částka příliš vysoká. Znovu tedy opakujeme - jde o doporučení; o tom, kolik doopravdy přispívá na život církve i provoz sboru se nakonec svobodně rozhoduje každý sám. Vážíme si každého salárníka, který se poctivě zamyslí a přispěje, kolik může. Členům sboru s vlastním pravidelným příjmem v produktivním věku však opravdu doporučujeme platit navrženou (nebo i vyšší) částku tak, aby se nám společně podařilo samostatný evangelický sbor v Huslenkách nejenom udržet, ale i dál rozvíjet. Vřele potom doporučujeme rozložit si platbu saláru do pravidelných měsíčních plateb.

Pokud výroční sborové shromáždění návrh staršovstva schválí, doporučená částka 500 Kč měsíčně bude platit od 1. 1. 2025. V tomto roce zůstává doporučená výše saláru na 300 Kč měsíčně.

S dětmi u večeře Páně

„Ne jenom chlebem bude člověk živ, ale každým slovem, které vychází z Božích úst.“

Tak odpovídá Pán Ježíš pokušiteli ve známém příběhu z Matoušova evangelia, který bývá čten na úvod postní doby. Také my se nechceme ve sborovém shromáždění zabývat jenom „hmotnými věcmi“, ale také těmi duchovními (jakkoliv obé – třeba právě tím chlebem – spolu souvisí). Proto staršovstvo předkládá letošnímu výročnímu shromáždění jako téma k diskusi otázku přistupování dětí k svaté večeři Páně.

Tato otázka samozřejmě nespadla z nebe. O formě účasti dětí na službě stolu Kristova diskutujeme již léta. A za poslední roky došlo k významnému posunu. Děti jsou zvány do kruhu večeře Páně, kde přijímají Boží požehnání. Ovšem mnozí by rádi, aby děti nebyly oddělovány ani od společného chleba a kalicha.

Na staršovstvu jsme o tom po celý loňský rok intenzivně diskutovali, v přátelské a vřelé atmosféře, ale neshodli jsme se. Někteří by to „*nechali, tak jak to je*“. Tedy vysluhovat chleba a víno dětem až od konfirmační slavnosti. Jiní by k plnému vysluhování přizvali už i děti v konfirmační přípravě. A někteří (například br. farář ☺) mají za to, že Kristovo pozvání k jeho stolu platí všem a žádnou věkovou hranici by nevytvářeli.

Zde je samozřejmě otázka, jak by se to řešilo prakticky. Ve sborech, kde děti smí k VP, to řeší různě. Někde to nechávají na rozhodnutí jejich rodičů, jakým způsobem má dítě přijímat, jinde dětem dávají pouze chléb - tedy děti pak přijímají tak trochu „po katolicku“ pod jedním způsobem. Nejčastěji se to ale řeší tak, že se v prvním kole vysluhuje chlebem a vinnou šťávou (namísto vína). To mnohdy uvítají i ti dospělí, kteří se z nějakého důvodu chtějí při přijímání vyhnout byť i nepatrnému množství alkoholu.

A co si o účasti dětí na večeři Páně myslíte Vy? Přijďte na sborové shromáždění a zapojte se do diskuse! Z ní může, ale nemusí vyplynout konkrétní návrh na změnu liturgických pořádků.

Nezapomeňte se také přesvědčit, že Vaše jméno je zasáno v seznamu členů s hlasovacím právem, který je vyložen ve farním sále pod nástěnkou a zveřejněn na sborovém webu. Těšíme se na hojnou účast na sborovém shromáždění v neděli 17. března!